

אימא יקרה לי / דניאלה דורון

המצלמה. כשאלך להכין קפה, אקה איתי את המוניטור ואוודא שכפתור הקומקום לא הקפיץ את פיקולינו, וגם בלילה, כשאשכיב את הבמבינו, בזכות המוניטור הקטן לא אצטרך לקום כל רגע, מקסימום קצת לפזול (אגב, עבור ילד בן שלוש, מצלמה במעגל סגור היא כמובן מקור התלהבות לא אכזב). את מצלמת הפלא ממש קל להתקין. יש בה מיקרופון שמעביר כל פיפס, מנגנון ראיית לילה בהיר, אפשרות לעשות זום אין ועוד כמה פונקציות שאין לי צורך בהן. אני, רק תנו לי לראות את פיקולינו ישן.

מצלמת אבטחה ביתית של יונידן (יורוקום פנסוניק), דגם UDW10003, מ"מ 599 ש"ח, להשיג ברשת באג ואצל המשווקים המורשים של יורוקום ברחבי הארץ, 03*7530000

הרצפה בכריות. החדר נראה כמו שוחת קרב, הבית הושתק כל עשר דקות כדי לוודא שאין ציוץ, ואני המשכתי להציץ בחדר כל שלוש דקות לראות שאין יקיצה, מה שאומר שכל דקת שינה מבורכת שלו הייתה רגע מלחיץ עבורי, עד שהתחלנו להשתמש במצלמת Uniden. מדובר במוצר מסדרת ה"איך לא חשבתי על זה קודם!?", ששדרג ואף שינה את חיי. הנה עכשיו, לדוגמה, אני כותבת בסלון ומולי המוניטור ובו דמותו המתוקה של פיקולינו הישן בחדר השינה שבו הוצבה

בכל פעם שפיקולינו מתעורר משינה רצופה, הוא קם כמו ביצת קינדר - עוד יותר מתוק ועם הפתעה: זו יכולה להיות התנועה Ba, היכולת ללכת כמה צעדים בלי ידיים או מילימטרים אחדים שנוספו לגובהו. הבעיה היא שפיקולינו לא מאמין בעקרון הרצף ולא בתיאוריית "ילד שני ישן ברעש", ומתעורר מכל פיפס וכל כמה זמן. כיוון שהוא עדיין ישן איתי במיטה הפתוחה, אני צריכה לבדוק כל כמה דקות שהוא חלילה לא התעורר. היכון, צא. ובכל זאת הצלחתי לפספס פעמיים ולמצוא אותו בתנוחה שאם בארגון "בטרם" היו רואים, הם היו שוללים לי את הרישיון. אחרי שניסיונות הקמת חומה ומגדל על המיטה רק היוו עבורו קיר טיפוס מאתגר יותר, עברתי לתוכנית ב', שהבנזוג מכנה Soft Landing - ריפוד

